

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Výměrem zem. úřadu v Užhorodě z 2. července 1931 byla Ph. Mr. Aladáru F. v Užhorodě, dnešní straně zúčastněné, udělena koncese ke zřízení veřejné lékárny ve Velké Dobroni a námitky Ph. Mr. Vojtěcha F., majitele veřejné lékárny v Baťově, dnešního st-le, byly zamítnuty, poněvadž mu bylo prokázáno, že zřízením veřejné lékárny ve Velké Dobroni nebude existenčně ohrožena lékárna v Baťově, vzdáleném od Velké Dobroně 8 km.

Tento výměr byl nař. rozhodnutím potvrzen.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Podle § 134 odst. 3 zák. čl. XIV:1876 může býti povolení ke zřízení nové lékárny odepráno jen tehdy, když se zřetelem na počet obyvatel, trvající tam již lékárny a místní poměry náležitě se prokáže, že nová lékárna je natolik zbytečná, že by ohrožovala existenci takto rozmnožených lékáren. V § 17 statutu o lékárnách, vydaného na základě § 137 cit. zákona o úpravě zdravotnictví min. nař. ze 4. června 1883 č. 22.370 (R. T. č. 88/1883), se stanoví, že když v řízení o žádosti za povolení nové lékárny se zjistilo, že jejím zřízením by byla ohrožena existence takto rozmnožených lékáren, nesmí se před uplynutím 1 roku vůbec jednati o nové žádosti, v dalších 5 letech jen tehdy, když se náležitě prokáže, že na onom místě poměry od té doby zřízením nových komunikačních linek, továrních nebo jiných živnostenských a obchodních podniků nebo následkem jiných skutečností natolik se změnily, že následkem toho v obratu trvajících lékáren může býti dosaženo podstatně příznivějšího výsledku než dosud. V § 18 cit. statutu o lékárnách se pak praví, že ježto koncese ke zřízení nové lékárny podle § 134 cit. zdravotního zákona může býti odeprána jen tehdy, když se zřetelem na počet obyvatelstva, trvající tam již lékárny a místní poměry náležitě se prokáže, že nová lékárna je natolik zbytečná, že by ohrožovala existenci takto rozmnožených lékáren, je ve vlastním zájmu lékárníka, aby vedl řádné obchodní knihy. Ze všech těchto ustanovení je zřejmo, že nová lékárna může býti povolena, jestliže tu nejsou skutečnosti, z nichž lze usuzovati, že by zřízením nové lékárny byla ohrožena existence trvajících lékáren; takovými skutečnostmi jsou na př. — jak plyne z cit. ustanovení zdravotního zákona a statutu o lékárnách — počet obyvatel, dopravní poměry, tovární nebo jiné živnostenské a obchodní podniky, obrat dosavadních lékáren. Správnost úsudku úřadu o tom, že zřízením nové lékárny nebude ohrožena existence trvajících lékáren, nemůže nss ke stížnosti legitimované strany, již je majitel lékárny již trvající, který ve správním řízení namítal, že zřízením nové lékárny bude ohrožena existence jeho lékárny, přezkoumávati po stránce věcné, nýbrž pouze po formální stránce, totiž potud, zda rozhodnutí samo, po případě řízení sloužící mu za základ, netrpí vadami podle § 6 odst. 2 zákona o ss. — — — —

Č. 12.879.

S a m o s p r á v a o b e c n í. — Ř í z e n í s p r á v n í: * Usnesení obecního zastupitelstva, kterým obec přejímá záruku za zúročení a umo-

ření výpůjčky třetí osoby, je — třebas důsledky záruky nebyly ihned aktuální — usnesením rozpočtovým, o němž v pořadu instančním přísluší rozhodovati okr. a zem. v ý b o r u.

(Nález z 29. dubna 1937 č. 135/35-3.)

V ě c: František B. v Bystré n. Jiz. proti rozh. zem. úřadu v Praze z 22. října 1934 o převzetí rukojemství obcí.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Obec. zastupitelstvo v Bystré n. Jiz. se usneslo ve schůzi 29. března 1934 převzít záruku za placení úroků a úmoru ze zá-půjčky 25.000 Kč, kterou uzavře místní sbor dobrovolných hasičů k za-koupení motorové stříkačky, a to pouze pro případ, že hasičský sbor nebude s to, aby sám tento úrok a úmor platil. Odvolání, které z tohoto usnesení podal František B. a spol., zamítl okr. úřad v Semilech a další odvolání st-lovo žal. úřad nař. rozhodnutím.

Maje rozhodovati o stížnosti, musil se nss především z moci úřední zabývati otázkou, bylo-li nař. rozhodnutí vydáno úřadem k tomu pří-slušným. V tom směru pak uvážil:

V daném případě rozhodoval žal. úřad jako úřad odvolací o tom, bylo-li usnesení obec. zastupitelstva v Bystré n. Jiz. z 29. března 1934 vydáno po zákonu. Předmětem tohoto usnesení bylo převzetí záruky obcí za zúročení a umoření výpůjčky třetí osoby (sboru dobrovolných hasičů). Byť i důsledky převzaté záruky se nejevily ihned aktuálními, obsahuje takové usnesení závaznou směrnicí pro rozpočty příštích let pro případ, že záruka bude v budoucnosti proti obci uplatňována. Usne-sení, jež mohou zatížit rozpočty let příštích, dlužno však považovati za usnesení rozpočtová v technickém slova smyslu (srov. v té příčině nálezy Boh. A 9645/32, Boh. A 9959/32 —). O odvoláních podaných proti ta-kovým usnesením je podle § 3 odst. 1 zákona č. 77/1927 Sb. ve znění zákona č. 169/1930 Sb. povolán rozhodovati okr. v ý b o r a v dalším pořadí instančním zem. v ý b o r. Nemohl tedy v daném případě žal. úřad rozhodovati ve věci, nýbrž měl odvolání odmítnouti s poukazem na svou nepřislušnost, po případě zrušiti rozhodnutí okr. úřadu jako rozhodnutí úřadu nepřislušného. Ježto tak neučinil, nýbrž rozhodl ve věci, je roz-hodnutí jeho stíženo podstatnou vadou.

Č. 12.880.

H o n e b n í p r á v o: * Pro otázku, které druhy zvěře náležejí v Če-chách ke zvěři lovné (honební), rozhodny jsou dosavadní zvyklosti a ná-zory odborných kruhů mysliveckých; v konkrétním případě rozhodnouti jest otázku tu na základě dobrozdání znalce.

(Nález z 29. dubna 1937 č. 12.242/37.)

V ě c: Rudolf B. v Podmoklech proti rozh. zem. úřadu v Praze z 18. června 1934 o přestupku honebního zákona.